

Székely Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Felelős szerkesztő: TOMPA LÁSZLÓ.

Felelős kiadó: ifj. dr. JODÁL GÁBOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székelyudvarhely, Kossuth-utca 12.

Megjelenik hetenként egyszer.

Előfizetés egész évre: 12 pengő.
Egyes szám ára: 24 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma: 39.

A jövőd kereskedése

Nemrég olvashattunk arról, hogy megyénk a »legszovetkezettebb megye« Erdélyben. Nagy örömmel tölthet el ez minket, mert a jól megszervezett, valóban népünk érdekeit néző szövetkezetekben nemcsak a kereskedelem egyik formáját, hanem a jövőd kereskedését keressük és látjuk.

Ha azoknak az országoknak az életét (természetesen béke-életét) nézzük, ahol a szövetkezetek lassan-lassan jóformán egészen átvelték a javak összeszedésének és kiosztásának hatalmas munkáját, — azt látjuk, hogy nemcsak iparilag és kereskedelmileg állott be óriási fejlődés az ilyen országokban, hanem egymáshoz is sokkal közelebb kerültek az emberek, s a demokráciának igazi, legkívánatosabb formája alakult így ki. Dánia, Finnország szövetkezeti élete döntő hatással volt ezeknek az országoknak egész berendezésére, hatalmas felvirágzására, a javak egyenletes felosztására.

És ma különösen fontos, hogy a kereskedelemnek ez a legtisztább, legjobban ellenőrizhető, legtöbbek javát szolgáló formája alakuljon ki. Hiszen ma bizonyos kereskedőknek, sőt sokszor a feketepiacnak kényre-kezdre ki van szolgáltatva a fogyasztóközönség, és a paragrafusok között mindig lehet annyira táncolni, hogy mások károsodása mellett a kereskedő aránytalanul meggazdagodhasson, ha lelkiismeretlen és önző.

Mind ezekhez még hozzá kell azt is vennünk, hogy Hazánk kereskedelme és hitel-élete legnagyobb részét nem magyar fajú egyének kezében van, s így sokszor azok érdekeit szolgálja, akik miatt nem tud a magyar ur lenni saját hazájában. A szövetkezetek tagjai ezzel szemben magának a

Magyar valóság — Valóság Magyarországon néhány adat tükrében

Az erdélyi fogyasztási szövetkezetek egyik elmúlt évi számadása került a kezünkbe.

Ebből olvastuk többek között a következő adatokat:

A tiszta nyereségből a különböző közjóléti intézményeken kívül az erdélyi szövetkezetek az öt erdélyi felekezeti gimnáziumnak 5000—5000, tanoncothonok létesítésére az arra illetékes hatóságoknak 8000, iskolán kívüli népoktatás céljaira 8000, a kolozsvári egyetem részére 20.000, a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kolégium részére 20.000, hadiárvaik felsegélyezésére 5000 pengőt, munkások felsegélyezésére, illetve segélyalaplétesítésére 10.000 pengőt adományoztak.

Köztudomású az a tény, hogy a szövetkezetek vezetői, valamint tagjai csaknem kizárólagosan mind tiszta magyar emberek, akik legtöbbször minden nagyobb kereskedelmi felkészültség és gyakorlat nélkül tudtak olyan credményt elérni, hogy a törvény által előírt osztalékon, valamint beruházásokon kívül a fenti tiszta magyar célok érdekében is tetemes összeget áldoztak.

Azt hisszük, ennél szebb példája és bizonyítéka nincsen annak, hogy a magyar ember bizony nagyon is jól ért a kereskedelemhez. Ez a kereskedelem azonban nem a liberális korszak elfajult és egyéni célok szolgálatába állított kereskedelme, hanem a nemzet igazi érdekeit szolgáló, magas szintű nemzeti munka.

*

Sokan nem tudják azt, hogy Budapesten 1935. évben az egyes ipari főcsoportokban a zsidó tulajdonosok arányszáma a következő volt:

vas és fém 49.8%, gépgyártás 42%, villamos áramfejlesztő telepek 11.6%, kő, föld, agyag és üvegipar

jalunak, a községnek tagjaiból, tehát magyar vidékeken magyar emberekből állanak, s így a haszon legjelentősebb része saját érdekeinket szolgálhatja, egyúttal a szövetkezeti életet is egyre jobban fejlesztve.

Lehetnek a szövetkezeti életben

40.8%, fa és csontipar 53.2%, bor, sör, szőr, toll, viasszosvászon 68.5%, fonó és szövőipar 66.4%, ruházati ipar 72.8%, papíripar 57.9%, élelmészeti ipar 38.7%, vegyészeti ipar 54.3%, sokszorosító ipar 45.5%.

Valamennyi iparágakban együtt a zsidók arányszáma 47% volt.

Vajon a többiből mennyi volt a magyar?

*

A kereskedelemben az egyes főcsoportokban a zsidók arányszáma a következőképp alakult: állat- és mezőgazdasági terménykereskedelem 72.7%, fa 81.8%, vas és fém 54.5%, agyagipar termékek 100%, bőr, disz-mű, papiros 66.7%, fonó, szövő 78.5%

%, élelmészeti cikkek 88.9%, gyógyszer és vegyészeti áru 33.3%, könyvkereskedő, hirdető 71.4%, vegyeskereskedő 100%, szállító és bizományos 100%, egyéb 100%, együtt a kereskedelem valamennyi ágában 78.9%, a zsidók részesedése a husznál több segédszemélyt foglalkoztató vállalatok tulajdonosai közt.

A zsidóság tulsulya az ipari és kereskedelmi vállalatok tulajdonosai körében magával hozza természetesen, hogy a jobban fizetett állásokat csaknem mindentűt zsidók foglalják el. Az iparban alkalmazott kereskedelmi tisztviselők között például 1936-ban 38.3% volt a zsidók arányszáma; az 500 pengőnél kisebb fizetésű tisztviselők között azonban csak 25.3% a zsidó; de 3—4000 pengő fizetést élvezők között 37.5% ra, a 7—10.000 pengőt élvezők között 48.5% ra végül a 20—30.000 pengős fizetési csoportban 67%-ra emelkedik a zsidók arányszáma.

Székelyudvarhely város idegenforgalma az 1943. évben

A város idegenforgalmi hivatala most állította össze az 1943. évi idegenforgalom hivatalos adatait.

A város szállodáiban, valamint az egyes hivatalok vendégszobáiban 1943. évben 7835 idegen szállott meg. Tekintettel arra, hogy 1942. évben a megszállott vendégek száma 5881 volt, a múlt évben a növekedés 1954 volt, tehát mintegy 25%.

A város szállodáiban megszállott idegenek 15.036 napot töltöttek a városban. 1942-ben az itt eltöltött napok száma 7865 volt. A többiet 7171, tehát mintegy 50%.

A város szállodáiban külföldi 1943-ban csak 2 szállt meg, szemben az előző évi 9 külföldivel. Németek voltak. Eltöltöttek egy napot.

A szállodák idegenforgalma azon-

ban csak egy része a tényleges idegenforgalomnak. Igen enyhe számítással a szállodai idegenforgalomnak kétszeresét vehetjük alapul. Ezek szerint a városban megszállt idegenek száma a múlt évben kerek számmal 15.600-ra tehető. Szemben az előző évi 11.000-rel. Ez 25 százalékos növekedést jelent.

Figyelemmel arra, hogy a magánosoknál megszállt idegenek jóval hosszabb időt töltöttek a városban, mint azok, akik szállodákban szálltak meg, hozzávetőlegesen annak háromszorosát vehetjük s így Székelyudvarhelyen az idegenek által eltöltött napok száma mintegy 45.000 napra tehető. Ez az 1942. évi adatokkal szemben, amikor is az itt eltöltött napok száma 33.000 volt, mintegy 50 százalékos növekedést jelent.

Szállodáink látogatottsága tekintetében a Diák és Turistaszálló vezet, ahol 1943-ban 3285 idegen szállt meg. Legelőkeltebb vendégforgalmat bonyolított le a magántulajdonban lévő szállók közül a Kassay szálló 1836 vendéggel és 4928 eltöltött nappal. A Transsylvania szállóban 1589 vendég szállott meg és eltöltött 2769 napot. Kiseb forgalmu volt a Szabó

is hibák, tévedések, — mégis, aki ezek miatt magát a szövetkezeti gondolatot támadja, az fastánknak és jövődönknek ellensége. Ne féljünk azért! Jó uton járunk! Szolgáljuk csak ezután is szövetkezeteinken át m a g y a r jövődönket! (s. g.)

